

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

De S. Caletrico Ep. Conf. Carnoti In Belsia Galliæ Provincia Sylloge Sancti
apud martyrologos mentio insigne ejus elogium e Venantio Fortunato,
tempus episcopatus, concilia, quibus interfuit, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

AUCTORE
J. B.

DE S. CALETRICO EP. CONF.

CARNOTI IN BELSIA GALLIÆ PROVINCIA

SYLLOGE

Sancti apud martyrologos mentio insigne ejus elogium e Venantio Fortunato, tempus episcopatus, concilia, quibus interfuit, reliquæ et cultus.

SUB ANNUM
DLXXIII.
S. Caletrico
cujus in
Martyrolo-
giis

Carnoti seu Carnuti (Gallicæ Chartres) S. Caletricum seu Chaletricum, Carnotensem episcopum, hodie sic annuntiat Galesinius: Carnuti, sancti Caletrici episcopi, qui concilio Parisiensi primo, et Turonensi secundo interfuit magna suæ sanctitatis testificatione. *Ejusdem meminit etiam Ferrarius in Topographia, diem pariter VIII Octobris ejus cultui assignans. Saussayus item ad eundem diem in Martyrologio Gallicano ita de illo scribit: Carnuti sancti Caletrici episcopi et confessoris, quem ægrotum sacri linitione olei sanctus Leobinus episcopus mirabiliter sanavit: foreque post se prædixit antistitem. Cujus in locum suffectus, sanctimoniam egregie imitatus est. Postque multa luera pietatis cum interfuisset Parisiensi synodo et Turonensi, æterna abiit ad præmia. Ad octavum Octobris diem ejus festum, ritu semiduplici celebrandum, inscribitur Breviario Carnotensi, anno 1633 Parisiis edito. At Grevenus apud Sollerium in auctariis Usuardinis ad diem hesternum, ut ubi in Prætermisissis est dictum, S. Caletrici corporis inventionem hoc modo memorat: Civitate Carnotis, inventio corporis sancti Caletrici ipsius civitatis episcopi. Castellanus denique, ut item in Prætermisissis apud nos tom. 2 Septembris pag. 5 observatum est, uti et dein Martyrologium Parisiense anni 1727 S. Caletricum ad diem IV Septembris, quod eo die obitus credatur ex inscriptione num. 5 recitanda, retulerunt.*

C
varius dic-
tus est men-
tio.

C 2 Gallica Castellani verba Latine reddo: Carnuti, S. Chaletricus episcopus; qui concilio Parisiensi tertio subscripsit: corpus ejus, quod in apside S. Sergii in tumulo statuis erburneis ornato, cujus pars postica sub ara principe erat, servabatur, modo hierothecæ in cathedrali templo inclusum est. Postridie S. Sergii (seu die VIII Octobris) ejus festum celebratur. *Ea duobus postremis Martyrologiis id hic obiter observari potest, S. Caletrici nomen Gallicum variis efformari modis: quem enim Castellanus S. Calers nominat, Martyrologium Parisiense, mox laudatum, insuper vocat S. Caletric et Caltry. Rouillardus vero in Historia Carnotensi eum modo S. Caletric, modo S. Calais (quod nomen etiam S. Carilefo, qui Anisolense apud Cenomanos monasterium condidit, Galli nonnulli tribuunt) nuncupat. E veteribus vero scriptoribus, ipsi equalis Fortunatus Pictavensis episcopus, virtutibus et sanctitati ejus insigne testimonium dedit sequenti, quod ei concinavit (Vide Broucerianam Fortunati Operum editionem lib. 4, Epitaph. 7, pag. 99) Epitaphio.*

3 Sic habet:

Illachrymant oculi, quatiuntur viscera fletu,
Nec tremuli digiti scribere dura valent.
Dum, modo, quæ volui vivo, dabo verba sepul-
to,

Carmine vel dulci cogor amara loqui.
Digne tuis meritis, Chalacterice sacerdos,
Tarde note mihi, quam cito, Chare, fugis?
Tu patriam repetis, nos triste sub * urbe relin-
quis,

Te tenet aula nitens, nos lachrymosa dies.
Ecce sub hoc tumultu pietatis membra quies-
cunt,

Dulcior ac melli lingua sepulta jacet.
Forma venusta, decens animus, sine fine beni-
gnus,

Vox suavis, legis præmeditata Dei.
Spes cleri, tutor viduarum, panis egentum,
Cura propinquorum, promptus ad omne bo-
num.

Organa Psalterii cecinit modulamine dulci,
Et tetigit laudans plectra beata Dei.
Cautere eloquii bene purgans vulnera morbi;
Quo pascente, fuit fida medela gregi.

Sex qui lustra gerens, octo bonus insuper an-
nos,

Ereptus terræ, justus ad astra redis.
Ad Paradisiacas epulas te cive reducto,
Unde gemit mundus, gaudet honore polus.

Et quia non dubito, quanta est tibi gloria lau-
dum,
Nec debes fieri talis, Amice Dei.

Hæc qui, sancte Pater, pro magnis parva sur-
surro,

Pro Fortunato, quæso, precare tuo.

4 Decessorem in sede Carnotensi habuit S. Caletricus Leobinum, Sanctorum pariter Fastis ascriptum ad diem XIV Martii, ad quem illius Acta in Opere nostro illustrata habes tom. 2 Martii pag. 349 et seq., ubi hic obitus statuitur sub annum 557. Sub annum 555 Concilio Parisiensi secundo subscriptus legitur: at concilio Parisiensi tertio, sub annum 557 celebrato, hoc modo subscripsit ejus successor S. Caletricus apud Sirmondum tom. 1 Conciliorum Gallicæ pag. 317: Chaletricus peccator episcopus ecclesie Carnotensis concessi et subscripsi: ea quibus tempus, quo sedere Caletricus Carnoti cœperit, satis prope innotescit; ut refellantur tum Rouillardus, qui eum anno 537 S. Leobino successisse tradit; tum Galesinius, qui eum concilio Parisiensi interfuisse, scribit verbis supra citatis. Quo genere ortus fuerit, et qui illius futura episcopalis dignitas divinitus manifestata fuerit, S. Leobini biographus apud nos tom. 2 Martii pag. 353 ita re-
fert:

A fert: Illud etiam opitulare miraculum nobis est ad memoriam reducendum, quo vir sanctus Leobinus, illustris episcopus, refulsit in populo. Quidam beatus vir, nomine Caletricus, nobilis genere, sed nobilior meritis, post excessum B. Leobini Carnotis constitutus episcopus, dum in presbyterii gradu se tam in conspectu Dei, quam in oculis hominum sancta conversatione redderet gratum, tanta infirmitatis angustia est correptus, ut vix ultimo palpitaret anhelitu. Cujus venerabilis Germana, nomine Mallegundis, directis velociter missis ad sanctum episcopum [oravit] ut ad leuandum fratris sui infirmitatem, benedictum dirigeret oleum: ipse vero cum oleo presentialiter veniens, silentium ab omnibus postulavit dicens: Domine, qui omnia nosti, si hunc famulum tuum ecclesie tue vel populo judicas necessarium, tua opitulante virtute [nobis illum restitue] sanum. Tunc ille aeger statim, ut sacra unctionis oleo est perunctus, tanta est sanitatis gratie restitutus, ut si nullius infirmitatis molestia unquam ejus membra fuissent affecta.

B Ad comprobendam autem sancti Viri virtutem reliqua olei pars in tantam constat pulchritudinis claritatem esse conversam, ut punctis, qui aderant, non olei nitor; sed crystalli videretur clarescere splendor: nimirum illud praefigurans, ut, qui futurus erat episcopus, per ministerium episcopale oleum consecrationis sanctificaret, et divinis virtutibus per caelestem gratiam splendesceret.

5 Subscripsit S. Caletricus non modo Concilio Parisiensi tertio, ut supra vidimus, sed usdem etiam verbis Concilio Turonensi 2 anni 567 apud Sirmondum laudatum pag. 343, sed hoc loci pro Caletricus legitur Caletricus: obiisse eum Rouillardus scribit, postquam Carnotensem ecclesiam rexerat annis 14, anno 551; sed hic aditæ a S. Caletrico Carnotensis ecclesie cathedrae epocham anno 537 perperam illigavit. Si vero annos istos 14 ab anno 551 numeremus, deducimur ad annum 571; qui quidem a vero S. Caletrici anno emortuali abesse multum non potest, cum anno 573 Pappolus, ante aliquod temporis, ut ipsemet loquitur, in Carnotensem episcopum electus, libellum adversus Promotum Presbyterum, qui in Castro Dunensi diocesis Carnotensis episcopum agebat, concilii Parisiensis IV, anno 573 celebrati, Patribus porrexerit, ut iterum apud Sirmondum pag. 350 videre est; ex quibus praeterea liquet, Pappolum in Serie episcoporum Carnotensium a Rouillardo, post S. Caletricum Mago-bodum collocante, male fuisse omissum. Item apud Castellanus, quod errore forte typographico factum est, annum illi emortuale in margine perperam adscribi, nempe annum Christi circiter 599. Annum circiter 567, quo nimirum concilio Turonensi 2 subscripsit, notat Martyrologium Parisiense. Denique lustra sex et annos octo, quos illi supra Venantius Fortunatus attribuit, non de duratione episcopatus ejus, sed de etate esse intelligenda: ut adeo solito citius, ob virtutum, ut quandoque (vide tom. 1 Octobris pagg. 71 et 367) contigit, exornatus. Exhibet Aimoinus, a Breulio editus, de Gestis Francorum lib. 3 ad calcem cap. 2 praetensam S. Gernani Parisiensis episcopi chartam, S. Vincentii monasterio

anno v Chariberti regis datam, cui inter ceteros episcopos subscribunt Domicianus Carnotensis episcopus... Caletricus peccator: at Caletrico sedem Carnotensem, Domitiano vero Andegavensem adscribi oportere, ex subscriptionibus episcoporum, qui Concilio Turonensi secundo, anno vi ejusdem Chariberti regis celebrato, interfuerunt, intelligimus. Quibus verbis illi subscripserit Caletricus, expresso sedis suae nomine, ex dictis habes: proxime vero post Caletricum Domitianus subscriptus eidem legitur hoc modo: Domitianus peccator episcopus ecclesie Andegavensis consensi et subs.

6 Corpus ejus nunc in Majori ecclesia honorifice servatur, ut supra Castellanus scripsit: conservatum autem olim fuisse in sacello episcopali S. Nicolai, alias SS. Sergii et Bacchi, tradunt Galliae Christianae auctae scriptores tom. 8 col. 1097 his verbis: Cum capella domestica palatii episcopalis, de qua supra, subrueretur die xxv Aprilis mcccii reperti sunt nonnulli tumuli: in his sub altari tumulus sancti Caletrici vacuus, cujus lapidi in modum arcæ concavo insculpta erat uncialibus litteris haec inscriptio: « Hic requiescit Caletricus » episcopus, cujus dulcis memoria pridie Nonas » Septembris vitam transportavit in caelis » Colitur in ecclesia Carnotensi die vii Octobris Officio semiduplici, cujus secundi Nocturni Lectiones, Sancto proprias, ex Breviario Carnotensi anni 1633 huc transcribo: Prima ita habet: Caletricus ex veteri et honorata familia Carnuti ortus, cum sapientia et vitae sanctitate conspicuus esset, in locum demortui divi Leobini Carnotensis episcopi, qui eum sibi forte successorem, longe ante praesagerat, laeta omnium acclamatione sufficitur. Inito autem pontificatu animum convertit ad restituendam propemodum collapsam disciplinam ecclesiasticam et emendandos in clero et populo mores depravatos: ut nil, quod ad boni pastoris officium spectaret, usquam praetermisserit.

7 Secunda: Porro praecipua illi cura fuit, ut conservaret legem Excelsi. Ideo crevit in dies sacerdotii amplissima functione, crevit vitae exemplo, crevit fama sanctitatis: bonus odor in omni loco factus Christi. Cui quam charus fuerit, abunde testata sunt tot egregia animi decora, tot charismatum dona, tot virtutum ornamenta, quibus, quoad vixit, venerabilis fuit. Tertia. Tum plurima extiterunt in ecclesia Carnotensi divinae et admirandae virtutis ipsius indicia. Ad ejus enim preces saepe profligati sunt daemones, aegri manuum impositione sanati: nilque malorum fuit, quod non praesentiam Caletrici diffugeret. Tandem rebus ecclesiae sanctissime administratis, fide ac piis operibus clarus, octavo Idus Octobris obdormivit in Domino, qui clarificavit eum in gloria, et habere fecit laudem in nomine ipsius. Sammarthani fratres scribunt in serie episcoporum Carnotensium, S. Caletricum habere antiquissimam abbatiam in pago Cenomanensi, nuncupatam de suo nomine S. Caletrici, alias dictam Anisolam. Sed in Opere, quod de abbatibus Galliae conscripserunt, monasterium seu abbatiam Anisolensem, non S. Caletrici, ut hic faciunt, sed Carlesii, qui Gallicae etiam S. Calais, ut monui supra, nuncupatur, recte dixerunt.

AUCTORE
J. B.

Reliquiae servantur hodie in cathedrali templo Carnoti, festum vero

E

celebratur ritu semiduplici hoc die.

F